

**Wiceprezes
Najwyższej Izby Kontroli
Stanisław Jarosz**

Tekst ujednolicony
w brzmieniu uwzględniającym
Uchwałę Nr 3/2010 Kolegium
Najwyższej Izby Kontroli z dnia 24
lutego 2010 r.
Warszawa, dnia 26 stycznia 2010 r.

**Pan
Aleksander Grad
Minister Skarbu Państwa**

KGp-410-16-1/2009

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 *ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli*¹, zwanej dalej *ustawą o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli² przeprowadziła w Ministerstwie Skarbu Państwa, kontrolę nadzoru nad działalnością likwidatorów, stanowiska zajmowanego przez MSP wobec zamiarów likwidacji przedsiębiorstw państwowych zgłaszanych przez ich organy założycielskie oraz dofinansowania z Funduszu Skarbu Państwa procesów likwidacji przedsiębiorstw państwowych w latach 2004-2008 i w I półroczu 2009 r.

W związku z ustaleniami przedstawionymi w protokole kontroli, podpisanym w dniu 16 grudnia 2009 r., Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 *ustawy o NIK*, przekazuje Panu Ministrowi niniejsze wystąpienie.

Kontrolowaną działalność Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych uchybień.

1. NIK pozytywnie ocenia, mimo stwierdzonych w kontroli uchybień, realizację przez Ministra Skarbu Państwa uprawnienia do zgłaszania sprzeciwów wobec zamiarów likwidacji przedsiębiorstw państwowych, wynikającego z art. 19 ust. 2 *ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych*³. Uwagi NIK dotyczą niezgłaszania sprzeciwu,

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

² Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji.

³ Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981 ze zm.

w sytuacji gdy przedsiębiorstwo spełniało przesłanki ogłoszenia upadłości (opisane w pkt. 1.2.).

1.1. W okresie objętym kontrolą organy założycielskie postawiły w stan likwidacji 99 przedsiębiorstw państwowych, w tym co najmniej 30 przedsiębiorstw po umorzonych postępowaniach upadłościowych. Dyrektorzy Delegatur MSP zgłosili, w imieniu Ministra Skarbu Państwa, dziewięć sprzeciwów wobec planowanych przez organy założycielskie likwidacji przedsiębiorstw państwowych. W dwóch przypadkach ponowionych wniosków sprzeciwu nie zostały podtrzymane. NIK podziela opinię zespołów przygotowujących likwidację przedsiębiorstw, powołanych przez Wojewodę Lubuskiego jako organ założycielski, że tendencje kształtowania się wyników ekonomicznych i niepowodzenie podejmowanych prób prywatyzacji uzasadniały zamiar likwidacji tych przedsiębiorstw⁴.

W siedmiu przypadkach Minister Skarbu Państwa nie podtrzymał sprzeciwów zgłoszonych przez dyrektorów Delegatur MSP. Sprzeciwu te, zgłoszone w 2005 r., dotyczyły zamiarów likwidacji przedsiębiorstw, podejmowanych w celu wykreślenia tych podmiotów z Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). NIK ocenia pozytywnie rezygnację z tych sprzeciwów. Celowe jest bowiem podejmowanie działań zmierzających do wykreślenia z KRS przedsiębiorstw istniejących jedynie formalnie. Służy to eliminacji z obrotu prawnego oraz gospodarczego „fikcyjnych bytów prawnych”, tj. przedsiębiorstw, których majątek został zbyty podczas prowadzonych wcześniej postępowań upadłościowych lub likwidacji, wskutek czego zaprzestały one działalności gospodarczej. Jednocześnie należy wskazać, że z KRS nie zostało jeszcze wykreślonych dziewięć innych zlikwidowanych już przedsiębiorstw państwowych, w tym nadzorowane przez Ministra Skarbu Państwa „Centrum Informatyki Energetyki” (zlikwidowane w dniu 14 grudnia 1999 r.).

1.2. W ocenie NIK celowe byłoby zgłaszanie sprzeciwu w sytuacji, gdy spełnione zostały przesłanki złożenia przez przedsiębiorstwo wniosku o upadłość. Przykładem mogą tu być Katowickie Zakłady Metalowe „Domgos” w Rudzie Śląskiej. Organ założycielski przedsiębiorstwa, w związku ze spełnianiem przesłanek upadłości, jeszcze przed zawiadomieniem Ministra Skarbu Państwa o zamiarze likwidacji, zobowiązał dyrektora przedsiębiorstwa do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. W związku z niezgłoszeniem przez MSP sprzeciwu wobec zamiaru likwidacji, w dniu 1 sierpnia 2007 r., rozpoczęto proces

⁴ Przeprowadzone przez zespoły przygotowawcze analizy wyników działalności przedsiębiorstw z okresu poprzedzającego złożenie wniosków o ich likwidację wykazały, że incydentalnie występowały miesiące, w których w sprawozdaniach F-01 wykazywano zysk.

likwidacji KZM „Domgos”. Natomiast w dniu 4 grudnia 2007 r. likwidację umorzono w związku z upadłością przedsiębiorstwa.

2. Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie, mimo stwierdzonych uchybień, ocenia sposób sprawowania nadzoru nad procesami likwidacji pięciu przedsiębiorstw, dla których Minister Skarbu Państwa jest organem założycielskim.

2.1. W okresie objętym kontrolą Minister SP nadzorował procesy likwidacji Kopalni Soli „Bochnia” w Bochni (pp. KS Bochnia), Łódzkich Zakładów Przemysłu Spirytusowego Polmos w Łodzi (pp. Polmos w Łodzi), Zakładów Przemysłu Spirytusowego Polmos w Sieradzu (pp. Polmos w Sieradzu), Krajowej Agencji Wydawniczej w Warszawie (pp. KAW) oraz Kopalni i Zakładów Przetwórczych Siarki „Siarkopol” w Tarnobrzegu (pp. Siarkopol). Przedstawiona powyżej ocena NIK dotyczy zarówno postępowania przygotowawczego do likwidacji, jak i nadzoru nad działalnością likwidatorów. W badanym okresie MSP zaakceptowało wnioski o dofinansowanie procesów likwidacji pp. KAW w kwocie 444,3 tys. zł, pp. Polmos w Łodzi w kwocie 1 925,7 tys. zł i pp. Polmos w Sieradzu w kwocie 1 054,8 tys. zł⁵. Nie stwierdzono nieprawidłowości w procedurze przyznania dofinansowania, a MSP prawidłowo rozliczało wykorzystanie przez likwidatorów środków finansowych przyznanych z Funduszu Skarbu Państwa (FSP) ww. przedsiębiorstwom.

2.2. W przebiegu przedstawionych wyżej procesów likwidacji przedsiębiorstw państwowych nieprawidłowe były następujące działania:

a. Decyzje o likwidacji z przyczyn ekonomicznych pp. Polmos w Sieradzu oraz pp. Polmos w Łodzi podjęte zostały z opóźnieniem. Ich likwidację wszczęto dopiero w 2008 roku, chociaż oba te przedsiębiorstwa w kilku poprzednich latach działały ze stratą. Opóźnienie to należy uznać za niecelowe biorąc pod uwagę przedstawione okoliczności. Już w 2001 r., po kontroli przebiegu procesu restrukturyzacji i stanu przygotowania do prywatyzacji przedsiębiorstw przemysłu spirytusowego, NIK wskazywała⁶, że oba Polmosy znajdowały się w trudnej sytuacji i nie cieszyły się zainteresowaniem inwestorów, zaś elementem strategii prywatyzacyjnej powinna być koncepcja przekształceń własnościowych tych podmiotów przez likwidację bądź upadłość. W obu przedsiębiorstwach przez ponad 11 lat realizowane były programy naprawcze, które nie doprowadziły do poprawy sytuacji finansowej. Podejmowane próby prywatyzacji zakończyły się niepowodzeniem. Wcześniejsze podjęcie decyzji o likwidacji obu

⁵ Do dnia 24 listopada 2009 r. kwota wypłacona pp. KAW wyniosła 444,3 tys. zł, pp. Polmos w Łodzi 1 158,7 tys. zł, a pp. Polmos w Sieradzu 1 008,5 tys. zł.

⁶ Wystąpienie pokontrolne (DSPiP-41006-5-2000) z 4 lipca 2001 r.

przedsiębiorstw byłoby działaniem gospodarnym, gdyż pozwoliłoby na uniknięcie lub zmniejszenie dofinansowania procesów ich likwidacji z FSP.

- b. W decyzjach MSP dotyczących likwidacji pp. KS Bochnia, pp. Polmos w Sieradzu, pp. Polmos w Łodzi oraz pp. Siarkopol nie wskazano terminów zakończenia działalności operacyjnej⁷ przedsiębiorstw. Obowiązek oznaczenia terminu zakończenia działalności operacyjnej likwidowanego przedsiębiorstwa wynika z § 45 ust. 4 *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie wykonania ustawy o przedsiębiorstwach państwowych*⁸. Jedynie w decyzji dotyczącej likwidacji pp. KAW wskazano ten termin. Jednak na sześć wydanych przez Ministra SP decyzji dotyczących przedłużenia terminu zakończenia działalności operacyjnej pp. KAW z powodu toczących się spraw sądowych – pięć wydano z opóźnieniem (sięgającym od jednego do piętnastu miesięcy), tj. po dacie, jaką wyznaczono na zakończenie tego procesu mocą poprzedniej decyzji.
- c. Nie opracowano listy kandydatów na likwidatorów oraz nie zostały określone kryteria ich doboru. Minister Skarbu Państwa wskazał⁹, że przy wyznaczaniu likwidatorów posłużono się nieformalnym, wewnętrznym wykazem osób, które prowadziły czynności likwidatorskie w podmiotach nadzorowanych przez Ministra SP i uzyskały pozytywną ocenę z wyników tej pracy. Taki sposób wyboru był nieprzejrzysty i pozostawiał znaczną dowolność.
- d. Nie wyegzekwowano przekazania szczegółowego programu likwidacji pp. KAW oraz planu finansowego likwidacji. Do sporządzenia i przedstawienia powyższych dokumentów likwidator przedsiębiorstwa był zobowiązany decyzją Ministra SP nr 116 z 31 grudnia 2003 r. Nieposiadanie tych dokumentów istotnie utrudniało, zdaniem NIK, sprawowanie rzetelnego nadzoru nad działaniami likwidatora pp. KAW przez kolejne komórki organizacyjne w MSP¹⁰. Minister Skarbu Państwa wyjaśnił, że Departament Nadzoru Właścicielskiego II prowadził nadzór nad działaniami likwidatora pp. KAW na podstawie planu likwidacji ujętego w opisie przebiegu likwidacji i preliminarza kosztów związanych z likwidacją złożonymi do MSP wraz z wnioskiem o dofinansowanie procesu likwidacji. Wyjaśnienia te nie zmieniają faktu, że MSP nie dysponuje zatwierdzonym programem ani planem finansowym likwidacji i nie może zweryfikować

⁷ W nw. rozporządzeniu w sprawie wykonania ustawy o przedsiębiorstwach państwowych użyto terminu „operatywnej”, ale wg znaczenia właściwe jest określenie „operacyjnej”.

⁸ Dz. U. Nr 31, poz. 170 ze zm.

⁹ Wyjaśnienia Ministra SP nr DKiMNSP-AM-0911-2/09 (MSP/DKiMNSP/2811/09) z 19 listopada 2009 r.

¹⁰ Departament Nadzoru Właścicielskiego II, Departament Spółek w Upadłości, Likwidacji i Pakietów Mniejszościowych i ostatecznie przez Delegaturę MSP w Ciechanowie.

ich opisu przedstawianego przez likwidatora. Należy zaznaczyć, że także likwidator nie był w stanie przedstawić kontrolerom ww. dokumentów.

- e. Od likwidatora pp. Siarkopol¹¹ nie wyegzekwowano aktualizacji „Programu likwidacji przedsiębiorstwa państwowego pn. Kopalnie i Zakłady Przetwórcze Siarki „SIARKOPOL” w Tarnobrzegu na lata 2002–2009”¹² (dalej *Program*). Nierzetelność ta miała miejsce w sytuacji, gdy *Program* zawierał zapisy zobowiązujące likwidatora do przedstawiania corocznych cząstkowych programów likwidacji uszczegółowiających i aktualizujących plan jego działań w zależności od posiadanych środków. Minister SP nie kwestionował również formy i zakresu informacji z realizacji *Programu*, w szczególności braku w sprawozdaniach likwidatora informacji o stanie zaawansowania likwidacji przedsiębiorstwa, której zakończenie planowano na 31 grudnia 2009 r.¹³ Likwidator prezentował dane o wydatkach na likwidację w układzie bilansu oraz rachunku zysków i strat, podczas gdy *Program* zakładał ich prezentację w układzie przepływów środków pieniężnych. Minister SP nie reagował na brak informacji o wyszczególnionych w *Programie* wydatkach na odprawy pracownicze, wynagrodzenia zespołu likwidatora (w informacjach prezentowano koszty zatrudnienia), kosztach bieżącego utrzymania majątku i kosztach administracyjnych działań likwidatora.

3. NIK ocenia pozytywnie, pomimo stwierdzonych uchybień, udzielanie przez Ministra SP dofinansowań z FSP procesów likwidacji przedsiębiorstw państwowych.

3.1. W okresie objętym kontrolą z FSP dofinansowano likwidację ok. 80 przedsiębiorstw państwowych, którym przekazano łącznie 40 020,5 tys. zł, a na rachunek FSP wpłynęła w tym czasie kwota 66 280,04 tys. zł z tytułu środków finansowych pozostałych po zlikwidowanych przedsiębiorstwach oraz wpłat dokonanych przez ich dłużników. W jednym przypadku, na 14 szczegółowo zbadanych procesów dofinansowań likwidacji przedsiębiorstw państwowych, kontrola wykazała nierzetelną weryfikację jednego wniosku o dofinansowanie procesu likwidacji oraz jego rozliczenia. MSP w kontrolowanym okresie wydało 48 decyzji odmownych dotyczących dofinansowania z FSP likwidacji przedsiębiorstw państwowych.

¹¹ Należy przy tym uwzględnić fakt, że zakres podmiotowy nadzoru Ministra SP nad likwidacją pp. Siarkopol był ograniczony z uwagi na przekazanie nadzoru nad likwidacją Zakładu Górniczego Kopalnia Siarki „Jeziórko”, stanowiącego część przedsiębiorstwa, Ministrowi Gospodarki (na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 14 lipca 2000 r. o restrukturyzacji finansowej górnictwa siarki - Dz. U. z 2000 r. Nr 74, poz. 856 ze zm.).

¹² Program likwidacji Minister SP zatwierdził w dniu 25 marca 2002 r.

¹³ Według informacji MSP z listopada 2009 r. Minister Gospodarki zaakceptował kierunkowo aneks nr 1 do „Programu likwidacji Zakładu Górniczego Kopalni Siarki „Jeziórko” na lata 2002 – 2009” z uwzględnieniem terminu zakończenia likwidacji kopalni do 2016 r.

MSP słusznie, wg NIK, odmawiało dofinansowania w przypadkach błędnie sporządzonych wniosków, wnioskowania o pokrycie wydatków niezwiązanych bezpośrednio z procesem likwidacji, a także gdy przedsiębiorstwo posiadało aktywa trwałe możliwe do upłynnienia.

3.2. Uchybienia stwierdzone w skontrolowanych procesach udzielania dofinansowania likwidacji przedsiębiorstw państwowych z FSP polegały na:

- a) Nierzetelnej weryfikacji przez Delegaturę MSP we Wrocławiu wniosku na kwotę 458,3 tys. zł o dofinansowanie procesu likwidacji Opolskiego Przedsiębiorstwa Produkcji Leśnej „Las” (OPPL) oraz jego rozliczenie. NIK kwestionuje także celowość pokrycia z tej kwoty kosztów remontów budynków bez próby wyegzekwowania ich sfinansowania przez faktycznego użytkownika budynków.

Część kwoty dofinansowania (ok. 200 tys. zł) miała być przeznaczona na, zalecone w protokołach z okresowej kontroli, remonty budynków produkcyjno-usługowych i gospodarczych. Budynki były wydierżawione użytkownikowi zewnętrznemu, który nie regulował należności z tytułu czynszu. Umowa dzierżawy (§ 9) zawiera postanowienie: *„Dzierżawca zobowiązuje się utrzymywać przedmiot dzierżawy w należyтым stanie technicznym i ponosić koszty bieżącej konserwacji, napraw i remontów”*, ale likwidator – powołując się na art. 61 *prawa budowlanego*¹⁴ – uznała, że nie ma podstaw do żądania od dzierżawcy wykonania prac związanych z realizacją zaleceń pokontrolnych. Żądanie sfinansowania remontu przez dzierżawcę należało, zdaniem NIK, oprzeć na postanowieniach umowy, gdyż faktycznie odpowiedzialność za stan obiektu nie jest powiązana z prawem własności, lecz ze stanem władania i zarządzania danym obiektem, a do tego był uprawniony dzierżawca.

W rozliczeniu dofinansowania likwidator przedstawiła fakturę na kwotę 189,1 tys. zł za wykonanie zabezpieczenia, konserwacji i remontu pokryć dachowych oraz naprawy wiaty magazynowej, chociaż żaden z budynków nie był w protokołach z okresowej kontroli oznaczony jako wiatka magazynowa. Szczegółowa wycena wykonanych prac zawierała m.in. pozycje, które nie wynikały z zaleceń okresowej kontroli budynków, i których nie można uznać za niezbędne prace zabezpieczające, tj.: uzupełnienia posadzki cementowej¹⁵, uzupełnienie przepierzeń piwnicznych¹⁶.

Likwidator wyjaśniła, że posadzka betonowa i podkład betonowy stanowią podłoże, na którym ułożona jest papa, oraz że w programie służącym do sporządzania kosztorysu

¹⁴ Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. *prawo budowlane* – Dz. U. z 2006 r. Nr 156 poz. 1118 ze zm.

¹⁵ Budynek nr 5, poz. 15 d.3 wyceny.

¹⁶ Budynek nr 5, poz. 30 d.3 wyceny.

nie istnieje – niezbędna do wykonania – pozycja pod nazwą „zabezpieczenie okien”, dlatego też w wycenie poprzez analogię w pozycji 30 d.3 został wskazany inny opis. Wyjaśnienia te NIK uznaje za niewiarygodne i potwierdzające jedynie nierzetelność dokumentów stanowiących podstawę rozliczenia.

W dniu 28 października 2009 r., Dyrektor Delegatury MSP we Wrocławiu zlecił dokonanie wizji lokalnej w OPPL i wyjaśnił, że potwierdziła ona konieczność wykonania prac oraz ich zgodność z zaleceniami, a akceptacja wydatków została dokonana po uzyskaniu telefonicznych wyjaśnień od likwidatora w zakresie rozbieżności nazewnictwa obiektu poddanego pracom zabezpieczającym. Wyjaśnił także, że oceniając zasadność wydatków, Delegatura nie odnosiła się do wartości bilansowej budynków uznając, że nie ma to znaczenia dla konieczności respektowania prawa budowlanego.

O braku rzetelności przy opiniowaniu wniosku i rozliczaniu dofinansowania świadczy niezauważenie przez Delegaturę nieścisłości w protokołach z kontroli budynków oraz w wycenie wykonanych prac, a także fakt, że wizję lokalną przeprowadzono w wyniku pytań kontroli NIK, tj. 10 miesięcy po zaakceptowaniu rozliczenia likwidatora.

- b) W przypadku dwóch decyzji dotyczących dofinansowania z FSP likwidacji przedsiębiorstw państwowych Minister SP nie podał uzasadnienia odmowy dofinansowania likwidacji, pomimo prawidłowo złożonych wniosków oraz pozytywnych opinii organu założycielskiego i komórek merytorycznych w MSP.

Likwidatorzy Przedsiębiorstwa Drobiarskiego w Koziegłowach k. Poznania ośmiokrotnie od 2005 r. składali wnioski o dofinansowanie likwidacji polegającej na zakończeniu bytu prawnego przedsiębiorstwa po umorzonej upadłości. Dofinansowanie tej likwidacji z FSP przewidywane było już w 2003 r. przez zespół przygotowawczy do likwidacji w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim. W opiniach organu założycielskiego do wniosków likwidatorów stale podnoszono argument, że jest to jedyna droga do wykreślenia tego przedsiębiorstwa z KRS. Nie podając żadnego uzasadnienia, w dniu 2 stycznia 2007 r. Minister SP odmówił dofinansowania likwidacji kwotą 217,8 tys. zł, a w dniu 9 maja 2007 r. podtrzymał odmowę dofinansowania wobec wniosku na kwotę 246,6 tys. zł¹⁷. Dopiero wniosek z lipca 2007 r.¹⁸, na kwotę 361,5 tys. zł uzyskał akceptację MSP, a likwidatorowi przekazano dofinansowanie w transzach.

Także bez podania uzasadnienia Minister SP odmówił w 2007 r. dofinansowania kwotą 40 tys. zł likwidacji Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Robót Drogowych z siedzibą

¹⁷ Ustalenie dokonane w trakcie kontroli Przedsiębiorstwa Drobiarskiego w Koziegłowach w likwidacji.

¹⁸ Uaktualniony w dniu 12 lutego 2008 r.

w Łodzi. Likwidacja tego przedsiębiorstwa została dokończona bez ponownego składania wniosku o dofinansowanie i zostało ono wykreślone z KRS.

Niewskazanie uzasadnienia odrzucenia przez Ministra SP poprawnych i pozytywnie zaopiniowanych przez organy założycielskie, a także przez właściwe komórki w MSP, wniosków o dofinansowanie, może być interpretowane jako dowolność w podejmowaniu decyzji.

4. NIK nie wnosi uwag do sposobu wykonania wniosków, do których wykonania zobowiązał się Minister SP po kontroli *Likwidacja i gospodarowanie mieniem polikwidacyjnym oraz mieniem przejętym przez Skarb Państwa po rozwiązaniu umowy o oddanie przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania* (P/02/114), przeprowadzonej przez NIK na przełomie lat 2002/2003. Zagadnienia likwidacji przedsiębiorstw państwowych były przedmiotem stałego zainteresowania komórki kontroli wewnętrznej MSP, co doprowadziło m.in. do wprowadzenia z dniem 14 października 2009 r. regulacji doprecyzowującej kwestie dofinansowania likwidacji w postaci *Wytycznych dotyczących przyznawania i rozliczania środków na wniosek likwidatora/syndyka o uzupełnienie brakujących środków finansowych na pokrycie kosztów procesu likwidacyjnego / postępowania upadłościowego przedsiębiorstwa państwowego / spółki z udziałem Skarbu Państwa*. Propozycje nowych uregulowań nadzoru nad likwidowanymi przedsiębiorstwami państwowymi zostały wprowadzone do procedowanego z inicjatywy MSP projektu ustawy dotyczącej zasad wykonywania nadzoru właścicielskiego SP.

5. Biorąc pod uwagę powyższe oceny i uwagi, na podstawie art. 60 ust. 2 *ustawy o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Podejmowanie działań zmierzających do wykreślenia z Krajowego Rejestru Sądowego tzw. „fikcyjnych bytów prawnych” bez zbędnej zwłoki.
2. Wyegzekwowanie od likwidatora Kopalni i Zakładów Przetwórczych Siarki „Siarkopol” w Tarnobrzegu przekazywania informacji o przebiegu likwidacji w zakresie i układzie określonym w *Programie* likwidacji przedsiębiorstwa.
3. Rozważenie przeprowadzenia kontroli celowości dofinansowania likwidacji Opolskiego Przedsiębiorstwa Produkcji Leśnej „Las” w części dotyczącej prac remontowych oraz rzetelności rozliczenia tego dofinansowania.

Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 62 ust. 1 *ustawy o NIK*, zwraca się do Pana Ministra o przekazanie, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia

pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków oraz o podjętych działaniach lub o przyczynach niepodjęcia tych działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 i 2 *ustawy o NIK*, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu Ministrowi prawo zgłoszenia do Kolegium Najwyższej Izby Kontroli umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków, zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, termin nadesłania informacji, o której wyżej mowa, liczy się – stosownie do art. 62 ust. 2 *ustawy o NIK* – od dnia otrzymania ostatecznej uchwały w sprawie powyższych zastrzeżeń.

(-) Stanisław Jarosz